

عنوان مقاله:

کاربرد «حدیث» و «روایت» در فهرست و رجال پیشینیان

محل انتشار:

فصلنامه علوم حدیث، دوره 20، شماره 76 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

احسان سرخه ای - عضو هیات علمی پژوهشگاه حوزه و دانشگاه.

خلاصه مقاله:

«حدیث» در لغت به هر چیز جدید گفته شده است؛ اما معمولاً این واژه در سخن و گفتار به کار می رود. «روایت» نیز در لغت به معنای جریان و نقل است؛ اما بیشتر در معنای گزارش کاربرد یافته است. این پژوهش با تکیه بر کاربردهای «حدیث» و «روایت» در نزد فهرست نگاران و قدمای رجالیان، تلاش نموده است فهمی بهتر از مقصود ایشان در گزارش شرح حال محدثان و ارزیابی آنها به دست دهد. تاکید این نوشتار بیشتر بر تبیین کاربردهای «روایت» است؛ زیرا گستردگی کاربرد روایت در باره منابع مکتوب، محور بودن آنها در روایت احادیث نمایان می سازد. بررسی استعمالات نشان می دهد که «حدیث» در معنای لغوی، درج اقوال ائمه، گزینش آنها از دیگر آثار و در احادیث منقول از یک مولف در آثار دیگر به کار رفته است. «روایت» نیز علاوه بر معنای لغوی، در گزارش شفاهی احادیث، گزارش کتب دیگران و گزارش نسخه ای از یک کتاب، کاربرد یافته است.

کلمات کلیدی:

حدیث، روایت، فهرست، رجال، قدما

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1793146>

